

reben intervencions quirúrgiques i fan estades en Facultats i Hospitals, per obra i gràcia d'aquest document.

No pocs metges rurals se'ns lamenten sovint de què ells envien malalts a sanatoris particulars de la ciutat, perquè coneixen la posició desembarassada que gaudeixen, i al cap de poc temps s'assabenten de què són hospitalitzats en un centre benèfic. Han pogut conseguir un certificat de pobresa.

El Cos de Secretaris, repetim, no calia que es molestés per l'advertència del Col·legi de Metges de Saragossa, perquè si bé és cert que hi haurà molts dels seus components que certificaran sempre amb rectitud impecable, no ho és menys que ell no pot — com a Corporació — evitar que alguns dels seus — generalment per compromisos personals o per influències molt explicables, sobretot als pobles — facin el favor d'estendre un certificat de pobresa, sempre de bona fe, no mai per interès material — això també ens consta —, però sense parar compte en el perjudici que causen a la classe mèdica.

Fins ara, està clar, hi ha hagut certa tolerància per tres raons fonamentals:

1.ª Per indiferència dels metges.

2.ª Per despreocupació de les Juntes de Govern dels Col·legis.

3.ª Perquè la competència professional i la plèthora de metges no són molt accentuades.

Però ara la crisi que travessa la classe mèdica és gran, a conseqüència del nombre excessiu de metges que cada any llancen les Facultats de Medicina; i, naturalment, no pot de menys que procurar defensar-se i veure de suprimir totes les pèrdues que té la professió i entre les que figura, en primer terme, els certificats de pobresa que són lliurats als rics.

L'*Opinió Mèdica* aplaudeix, doncs, sense reserves, l'acord prudent del President en exercici del Col·legi Provincial de Metges de Saragossa, doctor Hernández Iribarren, i s'adhereix a la lleial advertència que fa al Cos de Secretaris Municipals.

Creiem que n'hi haurà prou perquè aquests també benemèrits funcionaris ens prestin llur col·laboració en aquest assumpte tan just, en el qual, a més a més, compten grans i respectables interessos d'una collectivitat.

Un acord de tots els Col·legis Mèdics d'Espanya en aquest sentit fóra prou per acabar d'una vegada amb aquests rics que es fan el pobre quan es tracta de pagar el metge, i que, per tal d'estalviar-se la despesa, s'atansen amb posat de miserable als despatxos dels secretaris municipals per atrapar el certificat de pobresa.

(Copiat d'*Opinió Mèdica*).

PARA COMBATIR EL INTRUSISMO. Queda prohibido a los médicos el tratamiento de las enfermedades venéreas por correspondencia y el anuncio a todos en general, y en cualquier forma, de supuestos métodos curativos que no respondan a la verdad y honradez científicas y que se aparten, en suma, de las elementales reglas de la ética profesional.

(De la R. O. de 27 de mayo de 1930.)